

[Statsministeren.]

fremtidig skal gaa i Vandet paa Amdsraadsvalgene. Sogneraadsvalgene i 1933 viser, at Socialdemokratiet paa Øerne uden for Københavns Amt havde 26,1 pCt. af Stemmerne, i Sønderjylland 20 pCt. og i Jylland i øvrigt 19,4 pCt. Ved Amdsraadsvalgene var Øernes 26,1 pCt. forøget til 28 pCt., Sønderjyllands 20 pCt. forøget til 22,1 pCt. og de 19,4 pCt. for Jylland i øvrigt forøget til 21 pCt., og i Københavns Amt viste Sogneraadsvalgene 43,2 pCt. og Amdsraadsvalgene 43 pCt. Man kan altsaa egentlig ikke paastaa, at disse Tal tyder paa noget Fald af Støttepillerne. Hvis man overfører disse Resultater paa et Folketingsvalg, betyder det, at vi alene i disse Landdistrikter har vundet et Mandat. Hvis vi derefter foruden Sognekommunerne, der deltog i Valget, ogsaa ser paa Bornholms Byer, viser det sig, at her havde Socialdemokratiet en Fremgang fra forrige Valg, hvor vi mønstrede 51,4 pCt. af Stemmerne, til 56,5 pCt. ved Amdsraadsvalget. Jeg synes ikke, det ærede Medlem har nogen som helst Berettigelse for sin Formodning om, at Pillerne er ved at vælte. Vi kan i hvert Fald ikke ønske nogen anden Udvikling end den, Amdsraadsvalgene viser.

I øvrigt var det ærede Medlems Tale jo noget mærkelig. I første Del skildrede det ærede Medlem, hvorledes det hele er mørkt og elendigt i Samfundet. Spalte 5891 hedder det: „Kort sagt, efter disse 6 Aars Styre er det danske Samfund under socialdemokratisk-radikal Ledelse et Samfund i Nedgangens Tegn.“ „Det faktiske er“, hedder det videre, „at alting er visnet i Regeringens Haand“, og senere udvikler det ærede Medlem, hvorledes Arbejdsløsheden er voksende og Regeringen har givet op. Det er en meget mørk Tale, denne første Del af det ærede Medlems Udtalelser. Nu er det ganske urigtigt, at vi har givet op. Vi har netop ved Kriseforanstaltninger, som er gennemført med Venstres Støtte, og ved Valutacentralen med Importregulering, gennemført med Venstres Støtte, opnaaet en væsentlig Forøgelse i Beskæftigelsen i dette Land og aldeles ikke dette paastaaede Nedgangens Tegn, under hvilket det hele visner. Vi har ikke givet op, men Landstingsflertallets Partier har jo unægtelig standset ogsaa det sidste Led af den Plan, som foreløbig forelaa, om at forsøge Beskæftigelse tilvejebragt for de langvarigt arbejdsløse under de særlige Forhold, som man vil kende fra det paa-gældende Forslag.

Men det er dog heldigvis saadan, at

efter at det ærede Medlem paa nogle Spalter havde holdt denne mørke Tale, viskede han alt det ud, saa vendte han om. Han var godt klar over, at denne Tale var egentlig slet ikke rigtig, og han var heller ikke tjent med, at den kom til at staa alene. Nej, det virkelige Forhold finder man i anden Del af Talen paa Sp. 5894—95. Der hedder det: „1934 var i mange Henseender et Rekordaar, hvad Beskæftigelse i Byerhvervene angik. Vi har vel ikke igennem mange Aar inden for visse Industrier haft en saa høj Beskæftigelsesgrad, som Tilfældet var i 1934, og det gælder jo først og fremmest den Nøgleindustri, som Byggeindustrien er.“ Det ærede Medlem fortsætter: „I Industrien var Antallet af Arbejdstimer pr. Arbejdsdag i September 1931 962 000, men i September 1934 1 123 000.“ Det vil sige, forklarer det ærede Medlem, en Stigning paa 17 pCt. i Beskæftigelsen. „Ser man paa Skibsfarten, frembyder denne ganske tilsvarende Billede som Industrien. Medens Oplægningen i 1932 gennemsnitlig var 24 pCt. af Tonnagen og i 1933 14 pCt. af Tonnagen, saa er den i 1934 kun et Par Procent. Altsaa, stærkt øgede Beskæftigelsesmuligheder.“ Disse Brudstykker af anden Del af det ærede Medlems Tale viser jo aldeles ikke et Samfund i Nedgangens Tegn, hvor alt er visnet under Regeringens Hænder.

Det ærede Medlem udvikler imidlertid, at han kan ikke forstaa, hvorledes det gaar til, at der alligevel er Arbejdsløshed trods denne Blomstring. Men det er da egentlig forstaaeligt nok, al den Stund Udvandring er standset, alt Overskud af Befolkning fra Landet vandrer til Byerne, og Landbrugets Eyne til at beskæftige Arbejdere efter alles Sigende er i meget væsentlig Grad formindsket. Det ærede Medlem siger, at Arbejdsløshedens Aarsag skal søges i en sørgeligt ændret Mentalitet hos store Dele af Befolkningen. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mener dermed, men det er nok muligt, han har en Forklaring paa dette mystiske Udsagn. Men han tilføjer saa i øvrigt: Men navnlig er Arbejdsløshedens Aarsag „visse Erhvervsgrænes ulykkelige Tilstand“, og dette kan jo ikke bestrides; naar Landbruget er i økonomiske Vanskeligheder, maa det vel give sig Udslag, saaledes som det stadig er sagt, i en mindre Beskæftigelse, og derfor har vi ogsaa hidtil efter Evne bistaaet Landbruget i en Udvikling, der dog er baaret frem fra Underskud til betragtelig Forrentning af den indestaaende Kapital. Der er jo ofret Millioner; det er fuldkommen hen i Vejret, hvis man vil fremstille det, som om